

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci dosiahnutia zhody zápisu do obchodného registra obchodnej spoločnosti **T., v. o. s., so sídlom T.**, na návrh navrhovateľky: **J. H., bytom H.**, zastúpená JUDr. G. H., A. K. L. C., s. r. o., T., za účasti Krajskej prokuratúry v Bratislave, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17. septembra 2012 č. k. 2Cob 83/2012-103, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľky **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 18. 01.2012 č. k. 36Exre 25/2010-95 návrh na dosiahnutie zhody zamietol.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľka ako spoločníčka spoločnosti T., v. o. s., podala návrh na začatie konania podľa § 200a O. s. p. V návrhu uviedla, že v zmysle stále platnej spoločenskej zmluvy uzavretej dňa 18. 08. 1997 medzi navrhovateľkou, J. H. a ďalšími dvoma fyzickými osobami M. Š. a E. Š. bola založená verejná obchodná spoločnosť T., v. o. s., so sídlom T., ktorá bola dňa 29. 10. 1997 zapísaná do obchodného registra. V zmysle predmetnej spoločenskej zmluvy je navrhovateľka spoločníkom, ktorý je zároveň štatutárnym orgánom spoločnosti, vykonávajúcim obchodné vedenie spoločnosti. Z úplného výpisu z obchodného registra spoločnosti vyplýva, že dňa 05. 09. 2007 vykonal Okresný súd Bratislava I zápis v obchodnom registri na základe rozhodnutia spoločníkov zo dňa 28. 08. 2007, spočívajúci vo výmaze navrhovateľky z pozície štatutárneho orgánu spoločnosti a zapísal s účinnosťou od 28.08.2007 M. Š. ako spoločníka, vykonávajúceho funkciu štatutárneho zástupcu. Dňa 21. 12. 2007 vykonal registrový súd zápis zmeny zapísaných údajov ohľadom spôsobu konania štatutárneho orgánu spoločnosti. Ďalej v odôvodnení

rozhodnutia súd uviedol, že cieľom konania v zmysle § 200a O. s. p. je dosiahnuť zhodu medzi zápisom v obchodnom registri a skutočným stavom, a teda v konaní podľa uvedeného zákonného ustanovenia súd nie je oprávnený meniť svoje predchádzajúce rozhodnutia v konaní pred obchodným registrom, t. j. v konaniach 9Re 1308/2007 a 5Re 1516/2007. Zápis zmien na základe uvedených návrhov bol vykonaný na základe predložených dokladov, registrový súd vyhodnotil predložené doklady a zápis zmien vykonal. Nakoľko navrhovateľka vo svojom podaní zo dňa 12. 05. 2011 tvrdí, že rozhodnutia valného zhromaždenia, na základe ktorých vykonal súd zmenu v časti štatutárny orgán a konanie menom spoločnosti nie sú spôsobilé byť právne záväzné, má právo sa domáhať určovacou žalobou na príslušnom súde o určenie neplatnosti právneho úkonu. Na základe právoplatného rozhodnutia súdu následne potom súd v konaní podľa § 200a O. s. p. vykoná zápis zmien v spoločnosti T.T., v. o. s.

Na odvolanie navrhovateľky odvolací súd napadnutým uznesením potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolací súd uviedol, že do registrového odvolacieho konania dňa 19. 03. 2012 vstúpila Krajská prokuratúra v Bratislave, ktorá mala za to, že súd po opätovnom podaní návrhu na začatie konania o zosúladienie zapísaného stavu so skutočným, správne, v súlade so zákonom vyzval navrhovateľku k doručeniu rozhodnutia súdu o vyhlásení rozhodnutí spoločníkov, prijatých 28. 08. 2007 a 13. 12. 2007, za neplatné. Konanie podľa § 200a O. s. p., ktorým sa má dosiahnuť zhoda medzi zápisom v obchodnom registri a skutočným stavom inak, ako na základe návrhu zápisu, zmenu zápisu alebo výmaz údajov podľa osobitného zákona, je konaním nesporným, preto si v tomto konaní nemôže súd vyriešiť ako predbežnú otázku platnosť rozhodnutí, na základe ktorých bol vykonaný zápis do obchodného registra podľa ustanovení zákona o Obchodnom registri. Prokuratúra navrhla rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť. Odvolací súd ďalej v rozhodnutí uviedol, že registrový súd nie je oprávnený skúmať platnosť rozhodnutí orgánov spoločnosti, pokiaľ tieto majú všetky formálne náležitosti. Neplatnosti rozhodnutí sa môže osoba oprávnená domáhať osobitnou žalobou na súde, nie však v konaní o vykonanie zmeny zápisu do obchodného registra. Navrhovateľka uvedené rozhodnutia o neplatnosti rozhodnutí orgánu spoločnosti nedoložila.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala navrhovateľka v zákonnej lehote dovolanie s poukazom na dovolací dôvod v zmysle ust. § 237, § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ Občianskeho súdneho poriadku. Navrhla napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Súčasne si dovolateľka uplatnila náhradu trov dovolacieho konania.

V dovolaní uviedla, že v základnom alebo odvolacom konaní navrhla vykonanie dôkazov rozhodných pre správne posúdenie veci, teda preskúmanie sporných rozhodnutí spoločníkov zo zhromaždení spoločníkov, konajúcich sa dňa 28. 08. 2007 a 13. 12. 2007. Napriek tomu prvostupňový súd ich podľa svojej voľnej úvahy pre vopred zaujatý nesprávny právny názor nevykonal, a tak z hľadiska objektívneho práva následne rozhodol na neúplnom skutkovom základe, a skonštatoval, že účastník neunesol dôkazné bremeno. Takýto nesprávny myšlienkový postup prvostupňového súdu a v nadväznosti na neho potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu, podľa názoru dovolateľky zakladá dovolací dôvod podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p., ktorý je prípustný voči každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Teda aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený prvostupňový rozsudok. Poukázala v tejto súvislosti na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 92/96 a 4 Cdo 112/2005, 1 Cdo 231/2004, 3 Cdo 107/2005 a dodala, že k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádzala, ale aj samotným rozhodnutím, keď judikatúra vychádza aj z toho, že ak súd hrubo porušil procesné ustanovenia O. s. p., tak mohol nielen svojou faktickou činnosťou, ale aj rozhodnutím samotným odňať účastníkovi možnosť konať pred súdom.

Odňatie možnosti konať pred súdom podľa dovolateľky spočíva aj v tom, že odvolací súd potvrdením prvostupňového rozhodnutia odmietol jedinou formu ochrany navrhovateľky pred nezákonným zápisom v obchodnom registri ohľadne spoločnosti T.T., v. o. s., ktorú jej priznáva platná právna úprava, nakoľko v prípade verejnej obchodnej spoločnosti, ako osobnej spoločnosti, nedáva Obchodný zákonník dotknutému spoločníkovi aktívnu vecnú legitimáciu na napadnutie rozhodnutia väčšiny spoločníkov, prijatého na údajnom zhromaždení spoločníkov. spoločenská zmluva spoločnosti ani Obchodný zákonník neustanovuje pre Spoločnosť ako verejnú obchodnú spoločnosť orgány ako valné zhromaždenie, resp. dozornú radu, ako pri kapitálových spoločnostiach typu spoločností s ručením obmedzeným a akciovej spoločností. Zároveň na tento prípad nie je možné

aplikovať ani žalobu o určení neplatnosti právneho úkonu ako takého, a to z dôvodu, že Obchodný zákonník takémuto rozhodnutiu spoločníkov, ktoré nespĺňa podmienku, uvedenú v § 79 Obchodného zákonníka, nepriznáva žiadne právne následky, teda najmä vznik, zmenu alebo zánik právnych vzťahov. Teda, ak uvedené rozhodnutie nemá povahu právneho úkonu, s ktorým by Obchodný zákonník spájal vznik, zmenu a zánik konkrétnych práv a povinností, tak nemôže byť určené v občianskom súdnom konaní ako neplatné na základe žaloby podľa ust. § 80 písm. c/ O. s. p.

Nesprávne právne posúdenie veci odvolacieho súdu vidí dovolateľka v chybnom posúdení možnosti konať podľa ust. § 200a O. s. p., kedy prvostupňový súd odmietol vykonať súlad zápisu v obchodnom registri so skutočným stavom z dôvodu, že nie je oprávnený skúmať neplatnosť rozhodnutí spoločníkov Spoločnosti, na základe ktorých došlo k chybnému zápisu zmeny údajov do obchodného registra. Z povahy nesporových konaní, ako osobitných konaní, priamo vyplýva, že sa v nich uplatňuje tzv. vyšetrovací princíp, t. j., že súd má dosiahnuť zistenie skutočného stavu veci, a teda má povinnosť zisťovať, či údaje, zapísané v obchodnom registri, sa zhodujú so skutočným stavom, a teda ako nevyhnutnú podmienku na rozhodnutie má povinnosť zisťovať, či zápis bol uskutočnený na základe platných dokumentov, spôsobilých založiť túto zmenu zápisu. Odvolací súd tým, že odmietol konať podľa ust. § 200a O. s. p. s odôvodnením, že nie je v jeho kompetencii posúdiť neplatnosť podkladov, na základe ktorých došlo k zmene zápisu, vec nesprávne právne posúdil tým, že síce na prípad aplikoval správnu normu, ale interpretoval ju nesprávne.

Poukázala ďalej na to, že stále platná spoločenská zmluva Spoločnosti, uzavretá dňa 18. 08. 1997, neustanovuje odlišný spôsob rozhodovania spoločníkov o jej zmene, a z dôvodu, že sporné rozhodnutia boli vydané na základe súhlasu len dvoch z troch spoločníkov, a teda bez súhlasu dovolateľky, nemohlo dôjsť k jej platnej zmene.

Navrhovateľka v dovolaní ďalej poukázala na to, že Obchodný zákonník umožňuje iba v taxatívne vymedzených prípadoch v obchodných spoločnostiach podať návrh na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, ak je v rozpore so zákonom, spoločenskou zmluvou alebo so stanovami, a to pre subjekty a v prípadoch uvedených v ustanoveniach § 131 Obchodného zákonníka (pre spoločnosť s ručením obmedzeným) a v ustanovení § 183 Obchodného zákonníka (pre akciovú spoločnosť). V prípade verejnej obchodnej spoločnosti

ako osobnej spoločnosti nedáva Obchodný zákonník dotknutému spoločníkovi aktívnu vecnú legitimáciu na napadnutie rozhodnutia väčšiny spoločníkov prijatého na údajnom zhromaždení spoločníkov. Dôvodom je skutočnosť, že spoločenská zmluva spoločnosti ani Obchodný zákonník neustanovuje pre Spoločnosť ako verejnú obchodnú spoločnosť orgány ako valné zhromaždenie, resp. dozornú radu ako pri kapitálových spoločnostiach typu spoločnosti s ručením obmedzeným a akciovej spoločnosti. Súčasne na tento prípad nie je možné aplikovať ani žalobu o určení neplatnosti právneho úkonu ako takého, a to z dôvodu, že Obchodný zákonník takémuto rozhodnutiu spoločníkov, ktoré nespĺňa podmienku uvedenú v § 79 Obchodného zákonníka nepriznáva žiadne právne následky, teda najmä vznik, zmenu alebo zánik právnych vzťahov. Z uvedených dôvodov podľa súčasnej platnej právnej úpravy nie je možné, dosiahnuť nápravu protiprávneho zápisu v obchodnom registri, inak než postupom podľa ust. § 200a O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie bolo podané účastníkom konania včas (§ 240 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.), najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Občiansky súdny poriadok pripúšťa dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu z dôvodov taxatívne menovaných v ust. § 237 písm. a/ až g/ a v prípadoch uvedených v ust. § 239.

Dovoláním z dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. je možné napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo na povahu predmetu konania. Prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. nie je daná tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou z väd uvedených v tomto ustanovení. Dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je v tomto prípade prípustné iba vtedy, ak touto vadou rozhodnutie skutočne trpí, t. j. ak sa stali skutočnosťami, v dôsledku ktorých vada vznikla a prejavila sa v rozhodnutí (postupe) odvolacieho súdu.

K tomu, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v § 237 O. s. p., prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale z úradnej povinnosti (§ 242 O. s. p.).

Podľa ust. § 239 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnu dvoru Európskych spoločností (ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

V zmysle ust. § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo uznesenie prvostupňového súdu potvrdené ako vo výroku vecne správne rozhodnutie, pričom odvolací súd nevyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho uznesenia, že je dovolanie prípustné, z ktorého dôvodu dovolanie podľa tohto ustanovenia zákona nie je prípustné.

Dovolací súd sa neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa ust. § 239 O. s. p., ale sa zaoberal tiež otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v ust. § 237 O. s. p.

S prihliadnutím na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zameril na otázku, či postupom súdu nebola navrhovateľke odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.), keď súd nevykonal ňou navrhovaný dôkaz.

Podľa § 237 písm. f/ O. s. p. dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia je taký vadný postup súdu v občianskom súdom konaní, ktorým sa

účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a uplatniť procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O. s. p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom a týmto postupom odňal účastníkovi konania procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. Napríklad môže ísť o právo predniesť (doplniť) svoje návrhy, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo zhrnúť na záver pojednávania svoje návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci.

Dovolací súd preskúmal procesný postup odvolacieho súdu z hľadiska dovolateľkou namietaného porušenia ust. § 237 písm. f/ O. s. p. Konanie vo veciach obchodného registra, ktorým sa má dosiahnuť zhoda medzi zápisom v obchodnom registri a skutočným stavom, má všetky typické znaky nespоровého konania, tzn. môže začať nielen na návrh účastníka, ale aj z úradnej moci a jeho cieľom je zabezpečenie určitého verejného záujmu a postupu súdu v konaní. Právna povaha konania vo veci obchodného registra nemá povahu občianskeho súdneho konania, je „inou“ činnosťou súdu.

Súd prvého stupňa v registrovom konaní z predložených listín zistil, že údaje, uvedené v návrhu na zápis, sa zhodovali s údajmi, vyplývajúcimi z predložených príloh a bol zaplatený súdny poplatok. Zápis do obchodného registra o zmene, vyplývajúcej zo zápisnice zo dňa 28. 08. 2007 a zo dňa 13. 12. 2007 bol vykonaný za splnenia podmienok podľa ust. § 6 ods. 1 zákona o obchodnom registri č. 530/2003 Z. z. z dôvodu, že v nespоровom konaní o zhode medzi skutočným stavom a stavom zapísaným v obchodnom registri nemôže registrový súd rozhodovať a posudzovať skutočnosti, ktoré sú dôvodom na posudzovanie a rozhodovanie v spоровom konaní pred všeobecným súdom. Registrový súd poukázal na to, že v zmysle § 120 ods. 2 O. s. p. môže vykonať dokazovanie len v rámci skúmania zapísaných údajov s údajmi skutočnými, s ktorým názorom sa odvolací súd stotožnil.

Okresný a krajský súd zaujali v napadnutých rozhodnutiach stanovisko, že registrový súd bol povinný pred vykonaním navrhovanej zmeny zápisu do obchodného registra preskúmať navrhovateľom predložené doklady, ktoré sú vyžadované právnymi predpismi (§ 6 a § 7 zákona o obchodnom registri, príp. osobitné predpisy) na vykonanie zápisu zmeny. To znamená, že prejudiciálne posúdi platnosť listín, či z nich vyplývajú hmotnoprávne

dôsledky na zmenu zapísaných údajov v obchodnom registri. Ak registrový súd (prípadne niekto iný) po zápise údajov do obchodného registra zistí, že právoplatným súdnym rozhodnutím vo veci obchodnej spoločnosti došlo k zmene údajov zapísaných v obchodnom registri, tak podľa § 200a O. s. p. začne bez návrhu konanie o dosiahnutie zhody medzi zápisom v obchodnom registri a stavom podľa práva. Prvostupňový a odvolací súd sa námietkami navrhovateľky riadne zaoberal a vo svojom rozhodnutí zdôvodnil, prečo navrhovaný dôkaz navrhovateľky („preskúmanie sporných rozhodnutí spoločníkov zo dňa 28. 08. 2007 a 13. 12. 2007“) nevykonal.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom, zriadeným zákonom. Právo na spravodlivý súdny proces neznamena ale právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Súd sa z tohto dôvodu nemusí v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberať úplne všetkými dôvodmi a argumentmi procesných strán – postačujúcim je, ak z odôvodnenia rozhodnutia sú zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti, objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (vid' tiež II. ÚS 76/07). Súdna prax je jednotná aj v názore, že pokiaľ ide o námietku nevykonania všetkých navrhovaných dôkazov (ak súd niektorý dôkaz nevykoná), môže to viesť prípadne k nesprávnym skutkovým zisteniam a v konečnom dôsledku aj k vecne nesprávnemu rozhodnutiu, nie však k odňatiu možnosti konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p. (vid' R 37/1993, R 125/1999 a R 6/2000). Ak súd rozhodne, že navrhnuté dôkazy nevykoná (napr. preto, že sú pre vec nevýznamné alebo nadbytočné), nemôže to byť považované za postup odnímajúci účastníkovi konania možnosť konať pred súdom. K námietke dovolateľky, že v odvolacom konaní súd nevykonal ďalšie dôkazy, treba dodať, že súd neodníma účastníkovi možnosť pred ním konať ani tým, že (prípadne) nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov; jeho rozhodnutie môže byť síce z tohto dôvodu vecne nesprávne, ale to ešte samo osebe nevedie k zmätočnosti

rozhodnutia a nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p.

Dovolaateľka v dovolaní namietala aj to, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, avšak iba v prípade, keď dovolanie je procesne prípustné. I keby totiž tvrdenia dovolateľky boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval) a dovolateľkou vytýkaná skutočnosť by mala za následok nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladala by prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O. s. p., pretože sa nedotýka žiadneho z procesných oprávnení, ktoré zákon účastníkovi priznáva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie navrhovateľky podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol ako dovolanie, smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. januára 2013

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová